

ఆంజనేయశతకము.

సీ || శ్రీమదుద్ధర్భనుదామహాదధి చంద్రీకార్తికీ జ్యోత్స్నా
భక్తిరీసాంద్రీ | వనచరాధీశహృద్వనజాతమార్తాండతల విఖండితచండ
దైత్యకాండ | కాకుత్స్థకార్యసంఘట నోల్లసద్ధీక్షస్వపద పద్మాశ్రీతభ
క్తరక్ష | స్థిరభవిష్యద్విశ్వ సృష్ట్యాభివృద్ధిసకమలా త్వసన్నిభకాం
భాన | మేరుగిరిధీరకంఠిగంభీరశూర | పీఠకారుణ్యరసపూరవృజినదూర
రసికింద్రాపురీవాస పరమహాన | యఖిలసుర మునిరాడ్యేయ యాం
నయ || ౧ || పౌంచితాయుర్దాతవని కొల్లునిక సుమిత్రాపుత్ర జీవప
దాతవగుట | నార్తివిచ్ఛేదిపంచనిదల్లు సీతార్తిగాఢాంధకార భాస్క
రదవగుట | గార్యకారివటంచుగాంక్షించిభజియింతురామ కార్యధుర
ధరత్వమూన | నాశ్రీతాదిధ్వంసివని సన్నుతించెద నతాదైత్యసంహ
రివగుట | జిత్తమందునదొందరజెందనీయక ధైర్యలతలల్లకొన జేయుమ
ర్యవినుత - వ || ౨ || కేసరీనుతనీవు కిన్నహంకృతిజేయ దానవ
త్రేభతతిగలంగు | గిరిచరవాలవిక్షేపంబు నల్పిననింద్రాంకాండభూభ
త్తులడరు | హరిచంద్రముఖవాంతు లతిశయిల్లినదుప్త తామసీచర
ధ తమములడగు | సామీరిశుంభదృఢ జస్థరద్వార వేగమునరాక్ష
కాననములుపిరుగు | నిన్నుగణుతింపనేర రావన్నపాల | రాద్రదుదా
తారనదృద్రికార - వ || ౩ || బాల్యంబున నెబలభాస్కరు గబళించితేడ
భావంబుడెవ్వినావు | హనుతటంబున వజ్రమణిగగ్నాట్టిశరీరపటు దా
మీవుగన్నచినావు | ఆకాశగామివై యబ్ధిలంఘించి గాంధీర్యవిఖ్యా
గావించినావు | గిరులలాంగూలాగ్రీకేశాలి బంధించిధీరవిస్ఫూర్తి సా
దించినావు || పీఠ్యతేజోవృథత్వగాంధీర్యధైర్య | ములుభపద్మాసులకుని
ప్రీతివలేవె - వ || ౪ || బుద్ధిబలస్ఫూర్తి బుట్టింతువని నిన్ను నమ్మి
యూనందరూప | నద్యశోధైర్యముల్ సాధింతుననిపల్కినట్లు జేరి

యాపన్నపాల । నిర్భయాగోగతల్ నీహసంగెడ వంచుభవదంఘ్రిపద్మ
 ముల్వట్టినాను । పటుతరాదాద్యవాక్పటిమగల్లునటంచునీకధాసంప్రాప్తి
 నెగడినాను । యిందులోపలకొక్కటిజెందనికి । కేమిచోద్యంబు నీకృష్ణ
 యెందుజోయె - వ । ౧౧ ॥ రామనామవిచార రమ్యగుణాదార కపికులా
 ధార సత్కార్యకార । సకలభక్తోద్ధార సత్కవిమందారవనధిగంభీరస
 ద్గవవిహార । హాటకాభశరీర యమరానిసంహార చాతుర్యచారువచః
 ప్రచార । పరమనాత్వికసారసుర మహీధరధీర పరమార్థసంచారపాప
 హర । యనుచునొత్తిలిమొరయిడ విసవదేమి । ధైర్యవల్లికల్లరాధా
 టికాను - వ ॥ ౧౨ ॥ పరిమలపత్రిని భజనజేసెదనన్ను మన్నింపరావవ
 మానతనయ । రామభక్తుండవైరంజలి నావనిభావంబు నీపదభక్తిబర
 గ । సకలలోకాభిరంజనుడవీ వనినాడుకన్నులునీమూర్తిగాంచదొడగె ।
 పృకటదోర్బలశక్తి భాసిల్లినావని వీనులునీకథల్ వినుచునుండు । నేమి
 రావీడుదయలేదు కామితప్రీ । దాతవనికొల్పితిని జగద్భద్రరూప - వ ॥
 ౧౩ ॥ ఆశ్రయింపుమంచనిపల్కుటెకాని మోక్షానజెందనిమునులుగలరె
 యాసజయించుట కాశిజనింపనియవసీతి లేకుండెందై నగిలడె । యాకు
 భేరుండై ననాకాధిపతియైనధికివై భవమె తారరయచుందురీ । కలి
 రాయంచనెక్కగదల్చియేకదా బ్రహ్మచారివీనిపుబ్రహ్మపదవి మీదగో
 రి కెనిడవె సామీరియస్మదాదు లీతిరునినుగోరులబ్బురంటె - వ ॥ ౧౪ ॥
 బ్రహ్మదిదేవతా ప్రార్థనంబాలించి యంచితప్రేమరక్షించెననుచు । రా
 మసేనానందరసము చేసిమించికార్యములు గావించెననుచు ॥ నమితదో
 ర్బలశక్తి నంబుధిలంఘిలచికాంచి నీతనుగారవించెననుచు । సకలభక్తా
 ను రంజనముజేయగ విజృంభించిరాక్షసుల దూలించెననుచు । వింశబ
 ల్కుటెకాని దృష్టాంతమేమి । దీసులకుజేయసత్కీర్తితేజల్లి - వ ॥
 ౧౫ ॥ కామ్యప్రదాయకా కపికులనాయకా యనుచునె బేర్మొకభవ్య
 దేమి । కామ్యతనొందుట కొనికార్యంబై న ఫలియింపనది యెనువినవ
 మరయ । గోర్కెగల్గుటెకాని కొనసాగకుండిననింతకంటెను దుఃఖమే
 దిగలదు । మాదృశిదురదృష్టమానవులకు గోర్కెబట్టించవల్లయ్య పూ
 ణకరుణ । కామసముత్పత్తికొరికత్వమునన్ను జెందిలేదంటివాశ్చోతజ
 నాభి । కోరినినుజేరినదృక్కిగొల్పుటెల్ల । నిష్ఫలంబనివచియింతు నిగమ
 లోల - వ ॥ ౧౬ ॥ అపరాధ సపరాధియ్య దుర్బుద్ధిచే నిష్కమీతిని

యావన్నరక్ష । నాతప్పనైంచి నన్నమనిం నే దివ్యమానిశ్శమభవ్య
 దేక్ష । కరుణాకటాక్షసంకలి తాబసేంగిబలబలించి చూడనేయసురశి
 య్ము । సైర్యధేర్యోత్పత్తిసంతోష దాయివై కావవేళై నాభకణివక్ష ।
 నీవెగురుదవుడైవంబవివేతండి । వీవెల్లవటంచనియెంచినాడ - వ ౧౧॥
 తుదగిన్నీర్నిద్రాదోరసోద్రోకదిజాధి యతులసాధించెనెవ్వడురదోః
 పుబలశక్తినుత్తుంగ భంగాద్భుంఘించినట్టిదుర్లంఘ్యుడై వ్యడమరాసు
 రాద్యసాద్యంబైన దోగ్ధాద్రోద్రోచిరక్షించినధీరుడెవ్వ । డమితేజస్సు
 యగమలినీధపుబట్టి కబళించినట్టి యగమ్యుడెవ్వ । డినకులేశమనోహ్లాదు
 డెవ్వకట్టి నిషతిద్వందలవంతనిన్న నెంతు - వ ॥ ౧౨ ॥ యనాత్మజా
 లోకపాపన మంగళనామధేయనుభాశనవరకేయ । నాభాగ్యమేమందు
 నాతండినీవంటి పరమదయాళుచేపట్టికోర్కె । ధలియించెడింతదొర్పా
 గుండు భూమియందుండ నో లేడొమార్తాండతేజ । కరుణింపజేమిరా
 కాశిన్యమేలరా దుష్టుండననినన్న దోయవలదు । వ్యసనమణగించి ధై
 ర్యసంపదలొసంగి । భోష్టుబాలించికాంచరా భద్రోక్తి - వ ॥ ౧౩ ॥
 ఆర్దిదొలంగింపమూర్తి భవించినకరుణారసంబని కాంచినాడ । వ్యసన
 ముల్ దుర్మించుట కాకారమూనినధైర్యరసంబనితలచినాడ । శత్రుసం
 హారంబు స్వరూపముదాల్చు వీరరసంబనివేడినాడ । ఘనకార్యసాధ
 కంబున కాకృతిగనునదృఢతరసంబనుచును ప్పొంగినాడ । నన్నమన్ననజే
 యవేమన్నగన్ను । గవకుగన్నడవె యన్నకాంక్షదీర - వ ॥ ౧౪ ॥ ఆబ్జ
 వాయునివార్కులాయుర్బలై శ్వేర్యతెజోదాత లార్యనినుత । నాల్గుగోరిన
 వాడు నలుగురినేవింపవలె భవిష్యత్ప్రభుత్వతనయాంశ । శిష్యభావం
 బుల జెన్నొందినందు నగృహనీవెనాల్గిటినిత్తువనుచు । నామనఃద్రంబు
 నందుశిలాక్షరంబుగ లిఖించినమ్మదముతోడ । నిన్ను జేరితిగొల్పితిని
 వెదిక్కని । మొరిలిడితినిగదె దేవనిశ్చయముగ - వ కరుణాభిషిని
 న్నుగాంచితి నన్యులబ్రాధింపనైతిశ్రీరామదూత । వాయుపుత్రుడవని
 వాంఛించివచ్చితికేసరీసుతల సత్కిర్తివిభవ । మేరుడై రుద్రవనికోరినే
 విందితి దితిజేభవారిసంతతిప్రసూత । యల్పసంతోషివంచని నీదుపాద
 ముల్ బట్టితినివకళాభవ్యజాత । దేవనినుబాడినదొలంగుదీనవృత్తి । య
 నుచునమ్మితినివెదిక్కనుచునుంటి - ౧౬ మారుతాత్మజనన్ను మన్నింప
 కుందుటరామ సేవకనీకు రమ్యమటర । కరుణారసాభిసన్నారవింపకయం

టసీతార్చి హరజగత్థ్యాతియటద । యాశ్చితరక్షసన్నరయకుండుట సు
 మిత్రాను తాయుర్దాత ధర్మమటర । మిత్రసందనమిత్రమైత్రీ లేకుండు
 టపావనినీకిదిభాగ్యమటర । యేదిపాత్పశువయ నన్నేలుమయ్య । యో
 నకలభక్తపోషక యోమహాత్మ - వ ॥ ౧౭ ॥ నిన్ను నమ్మినవారి నిరతం
 బురక్షింప వేమిచోద్యంబ కోయెరుగనినైతి । వ్యసనాబ్ధిలోబడి పారంబు
 ముట్టను దరిచేర్పవేమినాతండ్రివీపు । నాబోటి బేలనునాయమా యిటు
 చేయగరుణలేదటర యో క తిన హృదయ । పిట్టపై బ్రహ్మ
 ప్రభుమట్టలంబుగ నేసిశౌర్యంబుజూపినచందమయ్యె । నగచరవ
 రేణ్యరామభక్తాగ్రగణ్య । జనకతనయార్చి సంహారవనివిహారవ-వ ॥
 ౧౮ ॥ హనుమంతనిన్న జనకుండుసర్వజగత్ప్రాణుడమలప్రకాశమూ
 ర్తి । భవదంశరుద్రసంబంధంబుభవహార మరిభయనాశనంబమలశక్తి ।
 నీరాజునత్యంబు నిరతంబు పాలించుమిత్రసమ్మతుడునమేయకీర్తి । ని
 న్నేలుడైవమాపన్నరక్షకుడెన్ని గారానివాడువిఖండితార్తి । వీరిగుణ
 ములునీయందు వెలసెననుచు । బాయకేగొల్వబాగుబాగా యెనార-వ ॥
 ౧౯ ॥ నీదువక్షోబలనిర్ణయంబరసినవాడు మైనాకపర్వతవరుండు । నీప్ర
 భావోన్నతనిపుణత్వములుగాంచినది సురసాభిక్యనాగమాత । నీవీర్యశౌ
 ర్యముల్ నిరతంబుగన్గొన్నవారలు రాక్షసవరులుజగతి । నీదుడై రోగ్య
 ల్లాననిశ్చయజ్ఞానముల్ భావించినదిజానకీవధూటి । యివ్వినీయందుగల
 వనియెరుగురాము । డవనినాబోటికలవియేయార్చి హరణ-వ ॥ ౨౦ ॥
 నృనృనోభావమరసి పాలింపరా రాకేందుచందికారమ్యకీర్తి । యల్ప
 సంతోషివంచందరునిన్నుండుటట్టిప్రీతిచేనాశగల్గె నమరసాధ్యంబు గా
 నట్టియర్థంబులు నీవుసాధింపవేని మిషమునను । నింతకార్యముజేయవిం
 తరానీకిదిపంతమా లేక నాభాగ్యమటర । యిటులనాజూడకుండిననేమి
 చేతు । నెచటికేగుదుభవదన్యమేదిజగతి-వ ॥ ౨౧ ॥ కారుణ్యరసవృ
 ష్టిధారలనామనస్తాపాగ్నిజల్లార్పసంతసమున । నీమూర్తిగా స్పించినిర
 తంబు నాకన్నుగవకుపండుగుచేయుకాంక్షదీర । మహానియ్యవాక్కుధా
 మంజుల రసమునా శోభింబులను నింపిసాంపొనర్పు । భవ్యకరంబగుభ
 వదీయకర పద్మమృచ్ఛిరో భాగమందునిల్పి । వ్యసనములదుర్నింపవేళై
 ర్యవల్లులల్ల । వేదగత్ప్రాణనందన వేదవేద్య-వ ॥ ౨౨ ॥ స్వప్నమందై
 ననావాంఛదీరెమనట్లుగన్పడవయ్యయోకపివరేణ్య । దుర్బుద్ధిసీచుండదు

వృంశనై ననునిన్ను నమ్మినవాడ నిశ్చయముగ । గడియకునే జేయుగల్గును
 జాలముల్ గణియింపగలరెయే గణికులైన । నాబోటివశువును నయము
 గా బాలింపనేర్తు రేయన్యులు నీవుడక్క । లక్ష్మణప్రణదాతయోష్ణవగ
 నేత । ప్రశమితాసురసంఘాత రామదూత-వ॥ ౨౩ ॥ మహనీయసంప
 దత్ మాకుగల్గెనటంచుసంతసించుటకు నేజాలనయ్య । యధికవిద్యా
 ప్రాప్తి నాశ్రయించితిని సంతసించుటకు నేజాలనయ్య । బలకాంతి
 లావణ్యలలితదేహుడవని సంతసించుటకు నేజాలనయ్య । య
 గణితబుద్ధిభోగాదులుండె నటంచుసంతసించుటకు నేజాలనయ్య । దేని
 చేసంతసించెదధీరవృత్తిగనుచునుండితినీవెదిక్కనుచుదేవ-వ॥ ౨౪ ॥ రా
 మానురక్తిచేరంజిల్లుచుండియురామానురక్తివిరాగినైతి । పుణ్యజనాన
 నస్ఫూర్తిజెన్నొందియు బుణ్యజనంబుల బానిగొనితివి । హరిపుత్రమిత్ర
 భావానక్తిగల్గియు హరిపుత్ర శత్రుంశనైతివు । హరికులంబునబుట్టి
 యందరు వెరగందహరిబట్టికబళింపనరిగినావు । యెంతయనియెంతనుశక్తి
 మితలరయ । పాపముల దోలిపాలింపుపవనతనయ-వ॥ ౨౫ ॥ ఎవ్వని
 లాంగూలమింద్రీప్యజంబనిదైత్యభూభృత్యుల్ దలచిరాజి । నెవ్వని
 ముఖదీప్తులినకరావళులంచుదలతె రాత్రించరతమములాజి । నెవ్వని
 నాదంబుమృగనాధరవమనిదనుజమజ్జేభముల్ దలచెనాజి । నెవ్వనికను
 లగ్నిపృథుకుండయుగమనిదానవశలభాళి దలచెనాజి । నట్టియనురానిని
 గొల్వనరిభయంబు । గల్గునే భువినురానికార్యకారి-వ॥ ౨౬ ॥ పృథు
 శక్తిచేసీపుష్పధ్వజతుల జేరిపల్కినవినయోక్తిభావమెన్న । వాలిజేకొని
 వచ్చివా లిభయభాఃతుబ్లవగేశుతోబల్కుపల్కులెన్న । జలనిధిలంఘిం
 చిజానకితోబల్కుయుక్తిలనన్మధురోక్తులెన్న । దానవాధి పసభాస్థానం
 బునవచించుగాంభీర్యధైర్యోక్తిగతులనెన్న । వశమయాబ్రహ్మకై నను
 వాయుపుత్ర । వామదేవకళాజాతరామదూత వ॥ ౨౭ ॥ హరికళాజ
 నిమిషై యంజనీసు తవీపుహరికినిపుత్రత్వమమరసల్పి । హరిసన్నిధికినేగి
 యట్టిట్టులాడించి హరిదంతిరములవిఖ్యాతిగాంచి । హరినాథునకుబీతి
 ననుకూలమంతివై హరిపాదపద్మంబులాత్మనిల్పి । హరితనూజనిజోరన
 ణగించియను రేభహరిపరాక్రమశాలివై ననిన్ను । నార్యులకునైననుతి
 యింపనవియగునె-వ॥ ౨౮ ॥ మునివృత్తిచేతని మొరబెట్టనేరను దో
 ర్బలపూర్ణనే దుర్బలుండ । వశుబుద్ధిచేజేయు పాపసంఘంబులమనమున
 నెంతవలననఘావరిత । యఖిలతోకాధారయార్జిసంహారక భక్తుల పా

లిటిపట్టుగొమ్మ । వ్యర్థుండునై నేనువ్యసనాభిగోగుం గాతేనుదరి జేర్చుక
రుణగల్గి । నాదుపాలిటిదొరవని నమ్మినాను । సుజనవందితరూపంబు
జూపవయ్య-వ॥ ౨౯ ॥ బహుకాలమిబ్బంగి బ్రాహ్మింపగా నేర బేలను బా
లుంకప్పధినిలోన । నూనుపానముడదుర్మార్గస్వభావుండవిద్యావిహీనుం
డవీర్యదైర్య । రహితుండమాధ్యదుర్భాషాభిలాషుండదుర్భాషణుడను
దుష్టమతిని । దురోభ్యజ్యపరుడను దుష్కార్యసంగిని యుపకారశూన్యుం
డనవయశుండ । నస్యదపరాధముల నెన్న నలవియగునె । యెటుల జేసిననీ
వెయింకెవరుగలరు-వ॥ ౩౦ ॥ బ్రహ్మాదిదేవతాపార్థితుండైనట్టియవని
జాపతికినహయ్యుడగుచు । దశకంఠధైర్యతలల్ ద్రేంపరంపమైవాలాగ్రి
మునదైత్యవరులగట్టి । బిట్టునేలనుగొట్టిమట్టుగావించెడియిమ్మేటిశూర
త్వమెంచదరమె । యీమహామహుని సేవామంత్రముల్ గన్న వానికికా
న్మువలెందె నగలవె । యనుచువిబుధులు పక్కిననాశపుట్టె । గరుణబా
లింపునాకన్ను గవకుదోచి - వ॥ ౩౧ ॥ కరుణానుధాపంగ కలితనే
త్రుండైన నన్నుమన్నింపుమ నాధనాధ । వ్యసనాపమానంబులనుభవిం
పగనేరనార శరణ్యసీతార్తిహరణ । నీపాదపద్మముల్ నెరనమ్మియుండి
న వానికాపడు సంపాప్తమానె । స్థిరబుద్ధినిగొల్పిదీ మతుల్ భువి
లోన నెన్నగా రానిసంపన్నులేరి । యింకనాలస్యమేలరా యినకులాబ్ధి ।
చంద్రపదభక్తి సంయుత స్వాంతకుముద - వ॥ ౩౨ ॥ శ్రీరామదూత
వై చెన్నొందిన మహాసుభావుడవీవు నాపల్లనుండి । కరుణానుధాపూ
రకలితాబ్జనేత్రుల లరగన్గొనుచుడనన్యజనులు । దనియగోల్వగనేల
తన్నిగ్రహను గ్రహములకుబాత్రుడనొటగల్గె । యనినిన్ను నమ్మిగర్వా
తిశయంబుగైకొనితి నన్నేలుముకూర్మిమీర । లక్ష్మణప్రాణదాతృత్వల
లితకీర్తి । రంజితాజాండభక్త శరణ్యమూర్తి - వ॥ ౩౩ ॥ పరమదయో
తారపరమార్థ సంచారభక్తానిసంహార భయవిదూర । విశ్వసన్నతపా
దవిదిత రుక్మఖివేదవిభుసేవనాహ్లాదవీర్యనాద । భూరివిక్రమదక్ష వీరకు
లాద్యక్షపూర్వదైవతశిక్ష పుష్కరాక్షస కాకుత్స్థదూత జగత్ప్రాణ
సంజాత కపికుల నేతనత్కామ్యదాత । నీకు మ్రొక్కెదగరుణింపునిత్య
హర్ష । దాయివై నన్నుమన్నింపు ధన్యచరిత - వ॥ ౩౪ ॥ రామరామా
యనిరంజిల్లి మోక్షంబుగనజాలనైతి రాక్షసవిదూర । పరిపూర్ణబలుని
న్ను బ్రాశ్ననగావించి యైహికసౌఖ్యంబులందనైతి । నితర దేవోపాసిత

గల్గజేయునె నీవురక్షింపమనిగమలోల । యెంతపాపిష్ఠినో పంశమూనెన
 వయ్యనాబోటి నీచుతోనాయమానె । రామకార్యపురంధర రచితగీని
 వాసనమబ్రహ్మసుతవై త్యవంశ నాశ - వ ॥ 34 ॥ సర్వవేదమయండు
 సకలజగత్ప్రాణనందనుండ నిమిషానందశక్తి । సురవైరిభంజనుండు
 రుదోపితాపుండు శాస్త్రవిజ్ఞానుండు శాంతమూర్తి । యినపుత్రమి
 త్రుండు వినయసంపన్నుండు విశ్వసంపూర్ణ సద్విశదక్షిణి । దశరథాత్మ
 జపాదదానాగ్రగణ్యుండు కరుణార్ద్రచిత్తుండు సరసయుక్తి । హనుమదా
 ఖ్యుండు బ్రేమనహ్నిశంబు । నేలుచుండగమాకేమి యెచటభయము
 వ ॥ 35 ॥ కామించినీదన్మకథ లాలకించినబల కాంతిసంపద్యైభిల్లు
 నీవచోరచనలునిరతంబు జదివినగాంచును వాక్పమత్కారధాటి । నీశౌ
 ర్యచరితంబనిశముపరించిన జేకురుశత్రుజయాకరంబు । నీభక్తవాత్స
 ల్యనిపుణతల్ విన్నసునీపదాబ్జులుల పాపుగల్గు । వదనరచితసూర్య
 దుర్వారధైర్య । మదయుతాసుర సంహారమానిపాల - వ ॥ 36 ॥ కపి
 ర్యనీపాదఘట్టనంబు నమహేంద్రత్రికూటాదుల్గు ధరణిగుంజె । వాల
 విక్షేపారువాత వేగంబునదక్షిణా భ్రీందుండుదలడిల్లె । కేసరీసుతభవత్తేచ
 రసుర్పరి చేవిద్యాధరానలి వెరగుపడియె । భవదట్టహాస శుభచ్ఛింహ
 నాదంబుచేహరిత్కరివరుల్ చెవుడుజెంద । రామముద్రికకై కొనిభీమరూ
 పి । వగుచుదశకంఠపురి కేగునవసరమున - వ ॥ 37 ॥ ఇదిగోయాప
 త్కాల మిపుడురక్షింపవే నాతండ్రినీవె గానాకుదిక్కు । శరణంటి శర
 ణంటి శరణాగతతాగిణ దీనసంరక్షక దేవవంద్య । యిట్టియవస్తకేనెటుల
 దాళుదు దేవబాలుండ బేలనుబామకుండ । భవదంఘ్రిదృంబుబుట్టిధై
 ర్యముగాంచినమ్మితినిదె భారమ్మునుమ్ము కోటిసూర్యప్రకాశ యోక్తు
 మతినాశ । దుష్టదనుజావలివి ఫాలశిష్టపాల - వ ॥ 38 ॥ ఖగకులాధ్య
 ష్టజగత్ప్రాణులునునీవు దక్కనంభో రాశిదాటలేరు । నారాయణుడు
 త్రిపురాణనీవునుదక్క సురవైరిదంతి కేసరులులేరు । పవనభక్తబిల్బ
 హస్పతి నీవుదక్కలాలిత నీతిమధుర వాక్చతురురుదు । తపనచందు
 లునీవుదక్కలోక ఖ్యాతిగాంచిన గమన ప్రకాశులుభువి । వినమ
 నుచుజానకీపతివేలియుంగ । రంబునీకిచ్చెదివిదేవ రాజపొగడవ ॥ 39 ॥
 లంగదజాంబవదాది వానర నాథులబిలంఘింపనమర్థతార । హేతులయి
 కవులకుహితముగానకదఃఖవారి ధిగుంగిమర్వారశక్తి ॥ గలయే

త్కంఠకరుణించిదక్షిణాంబుధిదాటి యావత్సముద్రోతటము । మాకుజూ
 పునోయంచుమాటికినీనులై విలపింపభలూకపిభుడునిన్ను । గాంచిమారు
 తనందనగావుమనను । హేంద్రగిరియొక్కతొర హరించుగిరిలర వ॥౨౧॥
 ఏమహానీయుడుద్దామబలోత్సాహశౌర్య ధైర్యస్ఫూర్తి ధుర్యడగుచు ।
 పర్వవీరాగ్రణిశీనణ ముక్తాఫలామితకీర్తి చంద్రికాద్యుతిజెలంగి । పా
 దసంఘట్టనో త్పాటితనూ హేంద్రకూటస్థితాఖిలకుటజడగుచు । వాల
 విత్తేపప్రభంజనతూలికాలా జాయితాబ్ధి భరాజియగుచు । వానరావ
 లికభయప్రధానమ్మిచ్చె । నతడెమాదృక్ప్రసన్నులనరసిహౌచు-వ॥౨౨॥
 అక్షాదిదనుజసంహారంబునకు నేగురామభూమింద్రోశరంబనంగ । ప
 త్నికంతోద్యానపాద పావళిగూర్చుచు పశ్చిమప్రభంజనమనంగ । ధ
 రణిజాశోకాంధతమనంబణగింపనగు ప్రాతస్సమయార్కుడనగ । రా
 వణాసుర నాధరాజధానినివేగ గాల్పబోయెడు మహాలాభ్యుదయిన ।
 దక్షిణాంబుధిలంఘించుతరి సురలెవని । గనియబ్బరపడిరట్టినిన్ను గొల్తు
 -వ॥ ౨౩ ॥ సురసిద్ధసాధ్యకిన్నర కింపురుషగరుడదులదృశ్యతమంది యర
 యుచుండ । శుంభఃపరఃపాతగంభీరవముచేమై నాకబలమెల్లమట్టుప
 రించి । శతయోజనస్ఫూర్తి నతిభయంకరమైన సురసాముఖంబున జొచ్చి
 వెడలి । ఛాయాగ్రహంబునీఛాయబట్టి గ్రహింపనీటదానినిజీరి నింగికెగ
 రి । యల్లిలంఘించియూ త్రికూటాదీశ్వరి । పశ్చిమాద్విస్థితార్కుడ
 బరగితొర-వ॥ ౨౪ ॥ మహదాపదంబుధి మగ్నుండనై తిసికడతేర్చుగడ
 తేర్చుకపివరేణ్య । యనమానభయకరాల్పితప్త స్వాంతకమలుగడ
 తేర్చుకపివరేణ్య । యుత్తరక్షణమునకొనగూడుదుఃఖాలిగననైతి కడతే
 ర్చుకపివరేణ్య । నిశ్చలమానసనియమంబు చేనిన్నగనజాలగడ తేర్చు
 కపివరేణ్య । దుష్టశీలుండబాలుండదుర్బలుండ । నీదెభారంబు భారం
 బునిగమవేద్య-వ॥ ౨౫ ॥ ఖ్యాతిగానీదు నిర్దేశతుక జాయమానకృపాక
 టాక్షమాలికలుపైని । నిరతం బునిగుడించి నిన్నర్థిగొల్చిన నన్నరక్షిం
 పుమా పన్నపాల । సౌమిత్రిజీవరక్షక నీకసాధ్యంబుగలడెయ్యారేడు లో
 కములయందు । నవనిజాతావ్యసనావళివిచేద్చివెననీకొకవింతెయ్యదా
 ది । జనులకడతేర్చుట మహాప్రసాదమునను । భూరివిక్రమసంపన్నపు
 ణ్ణాచరిత-వ॥ ౨౬ ॥ హరిహరియింకేమియందునీ దురవస్థకెలులదాటెడు
 ధైర్యమొక్కించుకంతయును జెప్పడితారలెవర

య్యనీకంతుభవనివాః । మాటలక్థిరమంచుమన్నింపగాజాల ప్రేమగాం
చనేనిరు పేదనకట । సత్యవాక్యసుధాభిశాశ్వతైశ్శ్రవ్యధుర్యాభక్తవ
త్సంయనఘభవ్య । రూపమరనేవ్యయస్మద్గోదయాశ్చాయనుచుక్థిరమతి
నేయంతిననిలపుత్రి - వ ॥ ౪౭ ॥ మారుతాత్మజజగన్మంగళవిగ్రహభక్తక
ల్పద్రుమ భానుతేజ । నిన్ను బేర్కొనినవానికివ్యాధిమృత్యువ్యసనము
లుగల్గునేసత్యవచన । మృత్యుంజయూతచేమేడినిజన్మించిరామ దాస
త్వంబురహివహించి । భూరిభవద్యశస్ఫూర్తిచతుర్దశ భువనంబులనువృ
ద్ధిపొందజేసి । సర్వదీనజనావనసరణిగల్గి । చెల్లెలివిరభళినిన్నంచనలవి
యగునె - వ ॥ ౪౮ ॥ శ్రీమహాకావ్యా సింధువీ వనినమిక్తధైర్యవి
స్ఫూర్తిచేదననివాడ । నీకంతునమృతు నేర్తులేమాజోతిశువు బాలిం
పభక్తవరద । దాసజనార్జునీదయచేనివారింప సాక్షాత్కరించినసర్వవ
చన । నిన్నుగొల్చినవారి నిరంతంబురక్షింప నిరుచుబూనితివయ్యార
మపురుష । యింక నెన్నడు రక్షింతువేమనందు । తాళిబాలనహోమన
స్థర్షమియవె - వ ॥ ౪౯ ॥ ఎంతదుష్టుండనోయేజేయు పెనుబెడిదూర
లేదేమొసంతుష్టిలేదో । యైశ్వర్యకామినై యధింకగా లేదువ్యసనాప
మానంబులుగూరకె । నీవెరుంగనిదేమిని ఇలాంతరాశ్మయై యుండిన
వాడవఖండతేజ । నల్లలోపలనగుబటు సేతురాన్వితంబుడో దాసవ
నివాశ । నన్నుమన్నించెరక్షించి గన్నగవకు । దోచకేమిమహాభిభూ
దుతిహరణ - వ ॥ ౫౦ ॥ సకలచరాచరసాక్షిజగత్ప్రాణసంధన రా
ఘవానంతభక్త । యీవెరుంగనియర్థమెచ్చటగలదె జగన్నేతశిష్యయు
గ్రీవప్రతాప । శశుబుద్ధిచేజేయు పసులలెక్కించిన నెవ్వనితంమునన్నెలు
టనును । జానకీశోకనాశన భవద్గుణములగమితింపగా లేమకమలభివు
డు । నన్నుబోలినదష్టుండునన్నుతింప । శస్త్రహానతక్షమియింపు జలద
వాధ - వ ॥ ౫౧ ॥ ప్రాణేశ్వరాజగత్ప్రాణ సంవసలప్రకృతప్రాణా
త యనాధనాధ । నీతార్జితపరజగత్ప్రాణిచేమించిన చేవుడివేసినెలిసి
కొలిచి । యేధయంబునులేక నెప్పటికినీవె దిక్కనియంటినిదీసరక్ష । నీ
పాదమేగతి నేనెవ్వనిగాన సత్యంబుసత్యంబుసకలచేద్య । చూచిచూడ
నియట్లుంటువోద్యమయ్యె । బోధికప్రంబుదీర్చుకే పుణ్యభద్రుడ - వ ॥
౫౨ ॥ మహదాచంద్రబోధి మగ్నండ్లనై నానుప్రాణేశ నీలభారంబునుమ్మి
యెన్ననిగానక నీవెదిక్కన్నాను ప్రాణేశనీదేభారంబునుమ్మి రూపదాసు

డవనిరంజలియున్నాచు పాశ్రేణీదేభారంబునుమ్మి । సామితి నేలిన సా
 మివన్నాను పాశ్రేణీదేభారంబునుమ్మి । పరులుననుబెట్టు బాధలబా
 రదోలి । వేగరక్షింపుక్షిరంపు వేదవేద్య - వ ॥ ౫౩ ॥ కేసరీసుతభవ
 త్కిర్తికార్తికపూర్ణిమా చంద్రచంద్రికామహిమ గాంచు । పాపనీచ్ర
 తాపంబు మధ్యాహ్నికభానుప్రభావళి పగిదివెలుగు । వర్షర్తువలెదృష్టి
 భక్తసన్న్యంబుల గరుణాసుధావృష్టిగలుగుచుండు । త్వన్నామ మంత్ర
 వైశ్వానరుండ ఘనమహారణ్యావళినిభస్మరాశిజేయు । దాసజనములబో
 పింపధరణియందు । మూర్తిగైకొన్నకళ్యాణమూర్తి వీవ - వ ॥ ౫౪ ॥
 ఎక్కడనుంటివి యిట్టివ్యసనసమయంబున భక్తకైహరహరీశ । నిన్నెనా
 మనముననిరతంబు గొల్పితిబూర్ణకృపాదృష్టి బోవవయ్యయలనాడుకప్పు
 లకునభయ ప్రదానంబు జేసినకరణినిజేయవయ్య । ధైర్యసంతోష
 ముల్ దయచేసిదురవస్థలణప వేశత్రుసంహారవేగ । ననుదినంబునునీభ
 జనాతిశయము । గలిగియామోదించుభాగ్యంబుగలుగజేయు - వ ॥ ౫౫ ॥ ఈ
 వెత్తివిదండివీవె యాపత్కాలబంధువుగురుడవు పాపహరణ । నాపా
 లిదై వమయేపాటియిదిసీకు ప్రాణసంరక్షణ పరమపురుష । నమ్మినబా
 లుని నాయమాయిటుచేయ భక్తపోషణదగదృద్ధిరూప । నిమిషనిమిష
 మునకమితంబులై వచ్చుదుఃఖపుంజంబులదోయవశము । గాకయున్న
 ది యిపుడై నగరుణగల్గి । యరసిరక్షింపకున్న రామాజ్ఞనుమ్మి - వ ॥
 ౫౬ ॥ కపివర్యనీధనార్థఘట కర్ణనిర్మక్తఘనశూలమునుబట్టి దునిమెనె
 వ్వ । డాత్మముష్టిప్రహారార్భటిచేత నిలింపారి నెవడుచలించెనే । ప
 క్షిందుగ్ధు రగంబుపట్టిచీల్చినభంగి నక్షరక్షోధ్యక్షునణచెనెవ్వ । డెవ్వం
 దురణభూమి నింద్రజేన్నిరుపమపైతా మహాప్రవిఖ్యాతిమాన్సె । నట్టి
 తైవకళాజాతయస్మదాది । పాతకులనేలుదళిరథజాతమాత - వ ॥ ౫౭ ॥
 వాతాత్మజుడు కార్యనేత గావున కార్యమానని సుగ్రీవుడాడుటయును । వా
 యువుతుడులెన్నయేయని జాంబవంతుమవిభీషణుగాంచి యడుగుటయు
 ను । భాగ్యభిక్షును బెట్టిబాలింపవేయని జానకీపతిచెయిజాచుటయును ।
 పట్టాభిషేకసభాస్థానమున సీతయాశునమ్మతిహారమిచ్చుటయును । శౌ
 ర్యచైర్యదయారసపీర్యతేజ । ములమహాన్నతిగాంచినవలనగాదె - వ ॥
 ౫౮ ॥ కనిజానకినని వనచరప్రాణంబులెవ్వాడునిల్పె కపిందురీవలన ।
 దోరాదిగొనివచ్చి ట్లేడిచిత్తంబు నెవ్వాడుహర్షాభిసేవజేసె । ద

శకంతమరణవృత్తాంతంబు చేసితచెవులకు బంతువుజేసెనెవ్వ । డినకులే
 శాగమంబెవ్వాడుదెచ్చి భరతునియానంద పరవశుజేసె । నట్టియావన్మ
 హాబంధువన్మదాది । మాఘ్యులనుబోచు కష్టనమయంబులందు - వ ॥
 ౫౯ ॥ కల్పాన్నివిస్ఫులింగ చ్ఛటామాలికెల్ నేత్రనిర్గతములై నింగికెగ
 య ॥ బడబాముఖాభమైభాసిల్లునక్కొంబు వలనసెగల్పాగల్పవచ్చునుం
 డ । విలయాంత కార్భటివిలసిల్లుసింహనాదమున బ్రహ్మాండంబుదల్లడిల్ల ।
 సంపర్త కానిలనరణి గాంచినవాలవిక్షేపమున ఋక్షవిలేతివాల । యను
 రరాజమహాపురమందునీవు । చండరాక్షసకోటినిదంపితౌర - వ ౬౦ ॥
 బ్రాహ్మణకులన ముద్భవుడనై శ్రుతిచోదిత సుకర్మములజేసిదనియనైతి
 పరమదుర్మార్గ సంపాదితదాద్యై వహ్నితప్తుడనైతి ననుసయందు । దు
 వృత్కర్మంబుల దొలగించి సత్కర్మగతివిచ్చు దేవునిగాననైతి । కుచ్చితవ
 ర్తులుగొందరు నన్నేచచేపట్టుదొరనిరీక్షించనైతి । ననుచుభయమంది
 గుందుటులుగ గెనుడు । పాదపద్మార్చనానామ పఠనమునను - వ ॥ ౬౧
 అనిశంబునీచరణాబ్జంబులచ్చించి కొందరుభువిసదానందులైరి । కొందరు
 నీనామగుణకథలాలించి యన్నిటనిర్భయులైరివేగ । కొందరునిగొంచి
 గురుతరభక్తిచే నెన్నగారానిసంపన్నులైరి । కొందరునీభక్తకోటిసంగ
 త్యంబు గలిగిపెంపొందినగల్గిగనిరి । యెంచిచూచిన భ్రష్టుండ నేనయై
 తి । పరమదార్భాగ్యముల కాటవట్టునౌటి - వ ॥ ౬౨ ॥ పల్లవారుణ
 మృదు పాదపద్మముజూపి కాఠిన్యచిత్తుల గలియనియకు । భవదీయగుణ
 కథా శ్రీవణంబుగృహజేసి దుష్టభాషలుచెవిదూరనియకు । మనిశంబుత్వ
 దృఢనాహ్లాదు గావించియన్యదాన్యంబు నన్నందనియకు । మస్మత్సంబు
 నీయంద గీల్కొనజేసిచంచల వృత్తికిజేరినియకు । నిన్నుగొల్పినవారు
 పోనన్నభక్తు । లగుచునన్నిటుదిగనాడిరయ్యదేవ - వ ॥ ౬౩ ॥ భీక్షు
 రూపముదాల్చి పృథ్వీశ్వరుల జేరివినయభాషా సుధవీనులందు । నింపిన
 వారలునిరుపమానందులై యామృతిగల్గినభూమినరుడు । త్రైలోక్య
 లక్ష్యధురంధరుండ గుననియంచితప్రీతినిన్నంచెరుడు । లక్ష్మణుండాగ్ర
 హలక్షణుండై రాగ మహితోక్తికపిరాజుమత్తు దీప్తి యతనిసీతామనో
 హరాశ్రితునజేసి । భువనములయందు సత్కీర్తి బొందితౌర - వ ॥ ౬౪
 నేమంబు చేనేను నీమంత్ర జప మొనరింప గామన మూనుచంచ
 లంబు । భక్తి చే నీ నా మ పఠ నంబు సర్పగా

చిత్తంబులొకకన్నుత్తి దిరుగు । సిర్థముచేసీపూజ కేయగాస్వాతాబ్జము
 వ్యభాషాసక్తి కరుగుచుండు । శ్రీధృతేనీకథాశ్రీవణంబుగాంచ గాన్లు
 మంతటిలోనె తల్లడిల్లు । నయ్యయొట్టిహృదయ మేమనగవచ్చు
 మారుతాత్మజచంద్రమాన్యనయ్యనల్గి ఈమారుతినిగొల్వనేమిధరీభూ
 తమాయెనీవోకంచనిగొందరి రామ సేవకునెంచిననొక కార్యమొనగూడి
 వచ్చెనేయనిగొందరివాన శేష్యు సేవించనేడియణగెన్నబద్ధి లేదనిగొంద
 రీప్రారక్షకుదాసార్థనముజేయనాపదల్ జెప్పేనేయనిగొందరిటున హేళ
 సగావించులేమిసేతు । కన్నులకుజూపునీరూపుకాంక్షగీర-వ ॥ ౬౬ ॥ పూ
 ర్వజ్ఞంబునబుగ్యంబుజేసినకల్మి యాధనమందుగల్గుదేనయీపుట్టువందు
 నీప్రార్థనుస్థిర వృత్తిగాంచినముందునేగాతుననుచున్నైర్వధైర్యస్ఫూర్తి
 దనరియుండుటకై ననస్మత్తన శ్నేహ్యలనుభవంబైతొల్లింటికల్మషదుర్వాసన
 లచేతనీవిధినన్ బాయదేమనందు । ప్రాణనాయకసీదేభారంబటంచు । యష్ట
 దంఘ్రినరోజాత యుగముగంటి - వ ॥ ౬౭ ॥ ॥ గురుత్వకామితదురి
 తంబులు నశించునీదునామ ధ్యాననిరతివలన । బ్రహ్మహత్యాచిత్త పా
 పంబులును బాయ నీదునామధ్యాన నిరతివలన । స్వర్ణచార్యోత్పన్న
 పంకంబులగాను నీదునామధ్యాన నిరతివలన । విష్ణుపదభక్తి లబ్ధభవిష్య
 దబ్బజస్మ పట్టభిషేక సంజనితపార్ష - వ ॥ ౬౮ ॥ అద్వైతులుతిమూ
 ర్త్యాత్మకుండని విశిష్టాదైతిరామదాసాగ్రీవీయని । ద్వైతులుతమమతో
 ధ్ధారకుండంచును శైవులుశివకళాజాతుడనియు ॥ సౌరులుసూర్యశిష్య
 ప్రవరుండంచు నిభముఖుతుము విఘ్నేశ్వరుడని । యితరమతములు ని
 ప్తార్థనిసంప్రాప్తిగావించువనుచును కాంక్షగొల్తు । రక్షలజనవందని
 య్యపదారవింద । భక్తజనపారిజాతయోగ్లవగనేత - వ ॥ ౬౯ ॥ గణ
 శోక్కుగావున కపివీరుచెంగట సేనావ్రజంబు రక్షింపనేర । దలసారవజ్ర
 నిబాయదంబును గొనిచనగూడదతడువజ్రంబునణచె ॥ బరుగిడిపిదేవీపి
 బట్టెనంటినా మారుతగతిమించుమహిమగాంచె । మప్తిపీడితుజేసి మొ
 నగెల్తుననవల్వదగ్ని కల్పుండని యసురనాథు । దాతృసుతచక్రప్రేరితోన
 నియెనిటుల । నిష్ప్రతిద్వంద్వశౌర్యవందిత సురార్య - వ ॥ ౭౦ ॥ వి
 ద్యుత్ప్రభాగాతుప్రెప్తితాజాన వస్తువీర్యతేజోబల ధైర్యకలితు । శా
 భాంతరవిలీను శాఖామృగకులీనుజా నక్షిగనజూదయ్యు । దిననాథశత
 విభదేవతాబృదంబుదివ్యనేత్రంబులదేరిచూడ । భయమూదు నాబోటి

భాగ్యము కలవిమెళాంత హాసముదాన్వితముండ । హాసముఖమున
 ముగ్ధుని మందచోచు । అన్నచోపంకపారణ హారేంద్రీంద్య - వ ॥
 ౭౧ ॥ ఏమహాధన్యుండుభూమివిహిత గోత్రాంభోధిరాకాసు ధాంతుడ
 య్యె । నేమహాశౌచ్యుండు తామసీచరనాయకాన్వయాంబుధి బడబా
 గ్నియయ్యె । నేమహాధాన్మికుండినకు లేవ్వరశోక తాపవాణికిర్ణధారు
 డయ్యె । నేమహాశ్లోకుండు రామాయణామృతార్ణవరాజ కాస్తుభిరత్న
 మయ్యె । నట్టికారుణ్యసాగరుండ స్పదాప । దలనివారించి రక్షించుదడ
 యకెపుడు - వ ॥ ౭-౨ ॥ కహాకహభకటులతో గాండీపధరి ధాగిధ్వ
 జాకాన్ద్రై రాజనరుల । గుండెల్ బగుల్చుచుకుంభిని ద్రెల్లించినమరిసము
 త్సాహశౌర్యమలర । విజయని నామంబువిశ్వవిఖ్యాతిగా సాధక మొన
 రించి బలజభవుడు । దేవతాబృందంబుదివినుండికీ ర్తింపగురురాజ్యమత
 నికిగూర్చితోర । నీవుదలచినకార్యంబు నిముషమునను । నిర్వహించును
 నత్యంబుని గ మ లో ల - వ ॥ ౭౩ ॥ వి శ్వ సన్నతనామ విజయ
 రా తు స భీ మ వీ ర్య ధే లో య ద్దామ విమలధామ । వి శ్రవత్తను
 కామవిగతపాపగ్రామవివిత రాఘననామవిమతరామ । విఖ్యాతిగుణధా
 మవిద్రవద్యత్సమి విజితలంకాభామ వివినధామ । విద్యత్ప్రభావోమ
 వికసి తాననసోమవిద్యుద్భ్రష్టజలలామవీరహనుమ । యనుచుసన్నతిన్
 నరింపవినవదేమి । కల్మషురీడనియెంచితో కలుషహరణ-వ ॥ ౭౪ ॥ లనణ
 సముద్రంబులంఘించిలచలంకానగరికినిశ్చకనేగి । సద్గుణాలంకారజా
 నకిరీక్షించితత్త్రిక్షాపిధీసత్ప్రభుత్వ । కార్యనిర్వహణంబుగావించియి
 డ్దాకుపంశంబునిల్పితి నసుధయందుగి । శ్రీత్యుపకారంబభావంబుగాననా
 సర్వస్వమిడిపిష్యంగమనుచు । నాడుపల్కడె బ్రహ్మాండ నాయకుండు
 రామచంద్రానందునిమరామభక్త-వ ॥ ౭౫ ॥ అంతఃపురాశోకమా
 శోకముగ జేసి కింకరాళికియమకింకరులకు । జంబుమానిని బట్టిజంబుక
 తతికిచ్చిమంత్రిపుత్రులకాలమంత్రమునకు । సంపుచుపంచనేనాగ్రినా
 యకులకుపంచత్వమొనగూర్చిబనరమందు । నత్సుస్వర్లోకిరీక్షితుగావించి
 బ్రహ్మాస్త్రమును బంచిబ్రహ్మాకడకు । పట్టణముగాల్చియంగదప్ర
 ముఖులకును । హర్లవార్తనుజెప్పితివారవేడ్క-వ ॥ ౭౬ ॥ కేసరీసుకమ
 హాత్మ్యభితంబునహాతిత్కంభీంద్రములకును గుండలవియ । లాంగూలవి
 క్షేపలాజాయితంబులై యుడు రాజిదివినుండిపుడమిబ్బడగ । కల్పాంతమా

రుతకల్పమరయమున సంభోధింకిలంబగుచునుండ । సంతరిత్రాంబుని
 ధ్యంతరంబున మాల్యవన్ముఖ । శురవైరివరులజంపి । దోణినిజెచ్చి
 యందరిప్రాణములను నిల్పినావటనన్దరునిచేమి-శ॥ 22 ॥ లోకవృజా
 హ్లాదలోకపందితపాదపాదపాలయనాధ పరితపేద । వేదనాపరిహారవిద్వ
 నాథారథారణాయోగసంతతవిచార । చారణానితతోషశమితశాత్రోవ
 దోషాదోషాటశోషసంతోషభాష । భాషాపతీదేవపార్వతీవర దేవదేనదే
 వాదికీర్తిశనుభావ । భావజాతవికారజపాపహరణ రణధరాతలమూర్ఛ
 త రాక్షసవర-వ॥ 2౩ ॥ శిరమునీకునమస్సుజేయుటయందును మో
 మునీపదములు మోపుటందు । కన్నులునీమూర్తిగాంచి యుబ్బుటయం
 దువీనులునీకథలీవనుటయందు । ఘ్రాణింబు త్వత్పుమాఘ్రాణమందుట
 యందుజిహ్వనిన్కీర్తించిచెలగుటందు । కరములునీపాదకమలార్చనము
 లందుకాళ్లుభవద్గ్రహగమనమందు । రతములుగజేయవే స్థిరమలిగిన ।
 జనములకునీవేనామివంచనిమునులు-వ॥ 2౪ ॥ జనకమహారాజ జాతా
 మనోహరుజలభిగంభీరునజ్జనవిహారు । శరణాగతోద్ధారుశాత్రోనసంహా
 రుభవ్యయశస్సారు పాపహారు । కాంచనాచలధీరు కారుణ్యరసపూరు
 ఖద్యోతకులవీరు కదనశూరు । జలధరాభశరీరునకలవిప్రీధారుబంచశ
 రాధారుభయవిదూరు । గాంచిసేవించిపులకించికాంక్షమీర । నతనిగు
 ణములుగైకొంటివమరపూజ్య-వ॥ ౨౫ ॥ పంచారుజనబృంద మందార
 మందరబృందారకాచలామందధీర । శరదందుకుందయశస్సాంద్రీతా
 జాండయండజపతినిభచండవేగ । భండనఖండితోద్దండదానప కాండ
 ఖాండవవిసుతదోర్దండశౌర్య । రాజీవసుమరాజరాజరాజత తేజక్రితిజా
 ట రాజనందితధరాజ । భవదపారదయోదారభవ్యరసము । నకును
 పాతుండైనై తిసంతతముదేవ-వ॥ ౨౬ ॥ జంభారివైరినికుంభిభాహా
 మంబుశుంభన్యహాదంభ గుంభనంబు । చెల్వారమాయావిజృంభితంబు
 గ జేయకుంభీంద్రసుతుక్కుంభిగమను । మూపుననిడుకొనిమోదించి
 శ్రువర్త కాంభోదనిమ్మ నిర్దాదమునను । నంభోనిధులౌపాంగరంభాఘ
 రోముఖ కాంభోజముఖులునృత్యములుస్సృ । పాలమల్లాచ్చిరాక్షస వా
 రములును । దిండుగాజాట్టిచంపతిదిక్కులదర-వ॥ ౨౭ ॥ నిన్నునమ్మిన
 వానికిన్నికష్టంబులుసంభవించుటమహాశ్చర్యమరయ । పాపాత్మకుండం
 చుబాడిగాదువచింపనావనివై యుండిపాపహరణ । చంచలుండంచును

ణోపివియార్దమతివి । యార్దవిభేది వియార్దజనాధారమూర్తివిహారి
 దంతకీర్తివీపు । పతితచిత్తుంజవలంకబామకుంజ । సకటమునిగాను
 ఘనతప మాచరింప-వ॥ ౮౯ ॥ ప్రత్యక్షమైతినిబాలరమ్మినిపిల్వముద్దా
 డతొకండ్లకద్దుకొందు । సాక్షాత్కూరించినసాగిలపడినేను నీపాదమక్కున
 నిల్చుకొందు । గనులపగడుగుగాగగన్నడినిల్చిన మక్కువమాటలమర్గి
 యుండు । సభయమిచ్చితి పుత్రేశుభము లందెదవనచెయిజాచికొగిటచే
 ర్చుకొందు । నేమిచేసెదనా భాగ్యమిటులనుండ । స్వప్నమందై నదోచ
 నీదయారనదృష్టినిగుడుచుండ । నేవకావనయిపుడు పేక్షింపదగదు । వే
 గరక్షింపుదడయకవేదవేద్య-వ॥ ౯౦ ॥ కామధుక్కున్నకంబులు
 చింతామణియనుర మునిమహానియమమతుల । గామ్యములే మూడు
 యగంబుల నిచ్చుటవీక్షింపలేదు పరోక్షమిపుడు । లోకాంతరస్థితీలేక
 దీనులకెల్లనపరోక్షమూర్తివై యన్నికోర్కె । లిచ్చుటజూచిన నచ్చెరు
 వయ్యెనేదై వమీ క్రోమహున బోవగలదు । ఆర్ద్రజనములగాచుటకై క
 లియుగ । మందువెలసితిరామదాసాగ్రగ్య-వ॥ ౯౧ ॥ తుద్రీభూమీ
 శ్వరుజూచిసేవించిననార్తినివారించియభయమిచ్చు । బ్రహ్మాంకనాథుని
 భక్తాగ్రణివిజగత్ప్రాణపుత్రుండవుభద్రకీర్తి । పఘశోషణుండవీవా
 ర్దిజనాధారమూర్తివికరుణాసముద్రనిన్న । తలచిభక్తిభజింపదాన
 వాంతకిరూప కార్యాంతరాయంబుగల్గనటవె । యథమచిత్తులుసేద
 ధ్యానపరులు । గాకకలుషాత్మకులజూడగాఁతురయ్య- వ॥ ౯౨ ॥ పం
 దారుబృందంబుగుండికస్సిననీకునంతోపమగునటేస్వాంతమందు । దాన
 జనంబుసంతాపంబు జెందభూజాశోకనాశన జాలిలేదె । నీవిడ్డలనుబట్టిని
 రతంబు కుజనులుబాధింపజూచుట పాడియోనె । నొచ్చితిసీవెనకజొచ్చి
 తిరక్షింపుమనవిడనాడుటన్యాయమానె । యశ్యమతవర్తిమాటసత్యంబ
 టంచు । మాద్యులందురునేనిటుమానమున-వ॥ ౯౩ ॥ వేగిరపడవద్దవి
 గతశోకునిజేసిదయగల్గియుండనిదలతువేమొ । భాగ్యవంతుడుదనసాతర
 దీసిననాటికేదప్రాణంబుబాయు ననెడిసామితెక్కిమానుగావున వేగన
 న్నురక్షింపుమనాధనాధ । భవదంఘ్రిపద్మంబుబట్టివిడువకున్నభయ శబ్ద
 మవనిలోపలనె గలుగ । దైవచంచలమతిగానంటితినిటుల । తప్తవైరిం
 పుమయ్యనాతండికరుణ-వ॥ ౯౪ ॥ బహుసాల్లనొకరాజపార్థింపన
 న్నోదకంబులిచ్చుటకుదాగనలుచుండ । సకలామర్చాత్మసర్వార్థసాధకు

నన్నే కవారంబునన్ను తింప । నుష్ఠిరవరమిన్వజ్ఞాతు నెయనవల్పదృశం
 చచింప దగునటయీ వెనాదొగవై తివేమి నేతు । ప్రిరబ్ధమనుదునుబ
 ల్కుటవలకయ్యునిన్ను జేపట్టిననన్నమాను । బిడ్డతప్పి కమనఁగించబెర్త
 గాదు । నీవునలచిననేదె ననిల్చునటర-వ॥ ౮౩ । దేవతావందితశ్శణ
 ముసురాలయంబుగ జేసినిల్చుదు భూమియందు । కనకాద్రీశ్శణమగు
 గావింపగానే రువఘటనాఘటనసమర్థశక్తి । గల్గినవాడవు కారుణ్య
 సాగర భవదంఘ్రిఁడదృంబబట్టియున్న । భక్తునిజేరునేప్రిరబ్ధకర్మంబు
 పుజలదనాడ-వ॥ ౮౪ ॥ శరణాగతోద్ధారుశాత్రునసంహారు మోక్షాధి
 కారునన్నునివిహారు । ధరణీసురాధారు తపసియకోటిరు నసహాయశూ
 రునినాశ్రయింబి । త్రిభువనపూజ్యతదివ్యప్రభావంబుగాంచిన దేవునమం
 చితముగ । శ్రీమృణాల్పినవాచునాయమేయిటలొటయేమివోద్యంబరే
 యాయుగమున । శ్రేష్ఠసాక్షాత్కృతియునుసందేహమనుట । సత్యమనిప
 ల్కుచున్నా రుషర్వజఘ్ను-న॥ ౮౫ ॥ రామనామామృతరసముదోసిటజ
 రి బా రి బెంచిన గాలికుర్రయనుచు । పుడమిపట్టినిజూడ బో
 యి ర క్క సి పి ం దు జంపివచ్చి న జగ జెట్టియనుచు । కాకుత్స్థ
 వంశంబు కపివీర గోత్రంబు భారణి నిల్పినధీరుడంచు । జేజేలగు మిదివి
 జేతులెత్తి నుతింప పేహముబ్బించిన దివ్యపురుషునమ్మి కొల్పినభక్తుం
 దుయెమ్మెగొంచు । జూడడని పల్కుచున్నా రునుజనుల్లె॥ వ॥ బా
 లుడంతటనుచు బరమాత్మయని బల్కు సంభవమందున దోచి శత్రుజ
 రె । హాకృష్ణయంచ నయాకృష్ణమానంబుదక్కించినప్పడేయక్కురు
 నభ । దండకాసురకోటి దండించి ఖండించి యభయదాసంబిచ్చె నఖ
 ల ఋషులకాత్మజ గాంచి నారాయణా యనిపిల్వపాలించినాడ జామీ
 ఖు వేగ । నతని చరితంబుఁబింటివి యాశ్రయించి । కీర్తిగంటిపి నన్ను
 రక్షించివేమి॥ వ॥ ౮౬ ॥ తాపసియ గోత్రంబులకు దలకిందులయినను
 వాఁడులింకిన వనజసఖుడు । నవరదిక్కునను దయంబయిన పంచభూ
 తంబులు దమవృత్తి దప్పియున్న దారకా బృందముల్ ధరణి పయిదై
 శ్రీచరిక్కులదోరమేరదక్కి పొడువ బ్రహ్మ సుమృత్యపునట్టియీడ్చు
 కపోవ శంభుమూడవకన్ను చల్లనయిన । దుష్ట చిత్తుండువీడన త్తొ
 యకవుడు । నన్ను రక్షింతువని నిన్ను నమ్మినాను॥ వ॥ ౮౭ ॥ నార
 దాది మహాషి-సాయక సంఘంబు సుగ్రీవముఖకపి సూరసమితి । న

ల్వ దేశాధిశ సంఘాతమింపుల వినుచుండ జానకి విభుడు నిన్ను । ద
 యగాంచి యాపదోద్ధారక భాస్కర వంశంబునిల్వినవాడేవు । గావున
 నిన్ పూజకావించు వానికి నన్నొల్పు ఫలము సన్మాన మొప్ప నిచ్చిర
 క్షింతు నని పల్కె నేవిధమున । నతని చిత్తంబు దొగిలించితివా చెపు
 మ ॥ వ ॥ ౯౫ ॥ శుభకూచనంబులు శోభిల్లుచున్న విత్తకపారకరుణా
 సుధారసంబు ॥ జై జిందెనోయని భావించుచున్నాడ పరమపితృని
 భజనచేయు వానికివే గాక భానుర దయబోచి చూచెడివారి లెచ్చ
 ల గలరు । నీదే భారంబని వాదంబుచేసితి పరుల నేడిగ లేదు భవ్యచ
 రిత । యోర్వలేని కళాత్రవగర్వహరణ । రుద్రముఖదేవపండితభగ
 చరణ ॥ వ ॥ ౯౬ ॥ స్థిరమనస్కుండవయి నేనింపగాలేదు చేతులారి
 గ బూజచేయలేదు । నోరు నొవ్వగనిన్ను నుడువగాలేదు సన్వృతము
 లు స్వలేదతులమహీమ । జప మొనర్పగలేదు నవయశుండను భూరి
 పాతకినయ్య నిహేతుజాయ । మాన కటాక్షసన్మానంబు గావించి గ
 క్షింపవలయు నుపేక్షవలదు . బల విహీనుండ దాద్రీ భావవహ్ని । త
 ప్తమానిన కమలుం నాప్త పోష ॥ వ ॥ ౯౭ ॥ తొలిపుట్టుపులయందుదు
 ర్లభవృత్తములు నేనొర్చితినే మొనిన్ను గూర్చి । నీభక్తవరులగునీత్య
 నమస్కృతు లంచితంబుగ నమ్మించినానొ మహానీయమనయస్మృత
 థా శ్రీనణంబు పెంపుసాంపార లభించెనేమొ నీమంత్రరాజులు నిష్టా
 గర్వితజపము చేసితినే మొసాధుపోషయీభవంబునత్వ ద్దయావయభ
 వంబు । నకును బాతుండ నయితి ననారతంబు ॥ వ ॥ ౯౮ ॥ నామొ
 ర్కొ మస్తకంబున పాద రజమిడి కరము నాదలమెసి కాంక్షమీర , నేనమర్పించి
 యిందుక జలమారగించి పూతునిజేయడంచుమారి , నాడను యస్మత్సనంబు నీతా
 జానిపదలగ్నముయొప్పు । బక్యతిబాసి । విత్యముక్తడవయి యుంటనేనెరుంగ । ద
 ప్పక్షమి యిందు నీయొడ దప్పలేదు ॥ వ ॥ ౯౯ ॥ పంచకావ్యశ్లోక పఠనం బెరుంగను

నాటకాలంకారనయములెరుగ | మాధుర్యశబ్దాలి మహిమలె రంగ మదాక్షిణి పా
 కపందభామెరుగ , గాయతి పాఠలక్షణమెరుగను వాక్యగద్యఃపద్యంబుగతులెరుం
 గ | వ్యాకరణాది కాస్త్రాసక మెరుగ శృంగారముఖరస వికాస మెరుగ | నుపని
 షద్గీత సూత్ర భాష్యంబులెరుగ | పాఠానాయక నీతి భారంబంటి వ || ౧౦౦ |
 గాగ్రమ్యశబ్దాలి సంకలితంబు దూరాన్వయంబుండా సకలంబు పూర్వకవిమానసోల్లా
 కరభాషరహితంబు భావినత్కన్య సంభావితంబు | అధునకానందితారఘీనంబువు న
 దుక్తిదోషసంపూరితంబు | నవరసాలంకారనయ పుణ్యాభావ బుగణయతిపాస్ లక్షణ
 విరుద్ధ | మయిన యుష్మత్పద స్తవమాలు వలన లోకపూజిత శతక మాలోక పూజ్య
 వి || ౧౦౧ బలుబుద్ధి ధయ్యవ్య సంపత్ప్ర తాపక్ష మాసామ్యకాంతి యశోవికాలములకు
 నాత్మ కుజ్ఞాన భక్తైశ్వర్య ర్యగాంభిర్యదాత్మత్వనీతి సర్వములకు | ననిలబృహస్పతి క
 నకాచలాన్ని భూమియ సప్రాశ్వ సంక్రందమలసు | వ్యాసనందన దయ్యత్వరపుత్ర
 శివసుందామర వృక్ష శేషాత్ కులసు | సాటి చెప్పగ రాదంచు శరవమునులు |
 నీ కు ప మా న వస్తు వు నీ చె య ని రి - వ || ౧౦౨ ||
 యీశతకంబుద్ధినేనరుండేపొద్దుపొయిం చెనేనిసంపదలనొసగి | శత్రుసం
 హారంబు నల్పుచుఘన కార్యసాధకమూరి ఁజై నర్వదోష విధ్వంసనంబు
 గావించియాయుర్బలకాంతి విద్వాయశః కొతుకములు | పుత్రపౌత్ర
 ప్రాప్తి మిత్రబంధువిశాల మమర జేసిమహాదయార్దదృష్టి | గాంచిరక్షిం
 తు వనినమ్మికాంక్షగొల్తు | భక్త వనచైత్రసారసవత్రినేత్ర | వ || ౧౦౩
 పట్టణంబునకుదగ్గాగ వాయువ్యాంతరమున రాజరథసరణికిదక్షి | ణము
 ననశ్వత్తవృక్షముబుదరీ శాఖవిలసిల్లు నెలఁగున వెలసినివు | నకలభక్తులచేత
 సత్పూజలందుచువారిగామ్యంబులవారితముగ గృపనిచ్చిత్రై లోక్యకీర్తి
 గాంచితివకాని చిత్తంబు త్వద్భావనవృత్తి బరగె | నిశ్చయంబిదిమన్నిం
 పునిగమలోల | నాదుదొరపీవెయంచనినమ్మినాను | వ || ౧౦౪ | కాండి
 న్యగోత్రినంకలితాది శాఖాన మన్వితచల్లాన్వయంబునందు || ధరగృ
 ష్ణయామాత్య వరునకునుతుడనై కోటయాఖ్యతగాంచికూర్చిమీర | భ
 వదంఘ్రిపద్యంబుబట్టిభజించితిభవభయాదులు లేవు భక్త వరవ | య

భయదానరిజడయాశనవిస్ఫుగించి యిచ్చినవాడు ఘనతనొందు ।
 ప్రశమిత ద్వేషదుదోషభవభోష । సకల సజ్జనపరిపావసత్యభాష ।
 వ ॥ ౧౦౧ ॥ ఆవాహనంబుసీతాధిపవాహనయాననంబదిగ్రహననాథ
 యర్ఘ్యంబు మణిగణానర్ఘ్యకంకణహస్త పాద్యంబుశ్రీరామ పాద్యలో
 ల్నాథమమృతంబున ప్రసంధున్నాన యంబరద్వయము ఘనాంబరగ
 జ్ఞోపవీతంబుయజ్ఞేశభక్తగంధముఁరగంధమాదనవిహరి । వి
 మలనుమధూపదీపనైవేద్యముఖ్య । వేదవిధిపూజల్పితువేదవేద్య । వ ॥
 ౧౦౨ ॥ జోహారుగావించుహోహాహూహూనామగంధర్వకీర్తితకామ
 రూప । వందనం బూసరింతువానవాదినురాధినాథపూజిత మృగనాథనా
 ద । శిరమువంచినమస్సుసేసెదదానవసింధురసందోహసింహరాజ । తె
 యిమోడ్చుగూర్చెదశ్రీజానకీజానిచరణయుగా । భోజచంచరీక । దం
 డమరికాండఖండనోద్దండబాహు । దండయుగళసముత్పాటితాచలేంద్ర
 వ ॥ ౧౦౩ ॥ మంగళంబంజనీ మహిళాతనూజాతమంగళంబర్కసమానతే
 జ । మంగళంబాదిత్యమానితపాదాబ్జమంగళంబఖిలస్థవంగరాజ । మంగ
 లంబక్షమాతంగ నాయకసింహామంగళంబార్య సమాజపాల । మంగ
 లంబమరాద్రిమంధరాచలపై ర్యమంగళంబిన త్రీమంత్రీవర్య । మంగ
 లంబాజితనయాంత రంగభక్త । మంగళంబాత్మదానసంపద్వికాస । వ
 రసికింద్రాపురీవాస ఁరమహాస । యఖిలసురముని రాక్షస
 యాంజనేయ ॥ ౧౦౪

శ్రీసీతాలక్ష్మణభరతశత్రుఘ్న హనుమదాది పరివార

సమేత శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమః

అంజనేయశతకము-

సంపూర్ణము.

మంగువెంకటరంగనాథరావు

బుక్ సెల్లరు

గోదావరిజిల్లా కాకినాడ

ଶ୍ରୀ ଶରଣାବଳୀ

13393

ప్రధాన పాపము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ పోతాపిడి బ్రహ్మసాదరా ; హతులుగారు,

కాకినాడ.

ఆంధ్రప్రదేశ్ గ్రంథమాల. 32.

జీవన్మతరహస్యము

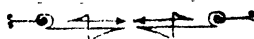
(పాంచకడిదేవప్రణీతము)

జి.ఐ.కె.పు. నవల.

పాంచకటవార్వతీశ్వరకవులచే

ఆంధ్రీకరింపఁబడినది

మొదటికూర్పు 2000 ప్రతులు

మేనేజరు

ఆంధ్రప్రదేశ్ గ్రంథనిలయము

కాకినాడ.

స్టేట్ లిబ్రరీ

మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వ వారివలన ప్రచురించబడినది.

1923.

మొ 1—8—0.